

Моята задача е да се провери конституционността на чл. 5 от Конституцията на Република България и да се установи дали тя е в съответствие с чл. 109 от Конституцията на Република България.
Въпросът за конституционността на чл. 5 от Конституцията на Република България е предмет на конституционен контрол.
К. 9. М. 28/92 г.
Дана. - Г. И. П. Белев
Корр. - 29. IX. 92 г.
28. IX. 92 г.

102.35.377
23.09.92

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

205
23.09.1992 г.

ИЗ С К А Н Е

ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ
ОТ СЪЪЗА НА ДЕМОКРАТИЧНИТЕ СИЛИ
ЗА ОБЯВЯВАНЕ ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТТА
НА ЧЛ. 5 ОТ ПРАВИЛНИКА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА
И ДЕЙНОСТТА НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ - Приет
от Народното събрание на 11 декември 1991 г.

Уважаеми Господа конституционни съдии,

Разпоредбите на чл. 5 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, приет от XXXVI Народно събрание на 11 декември 1991 г. е противоконституционен. Съображенията ни за това са следните:

1. По ал. 1 т. 1. Конституцията на Република България е предвидила изрични текстове за всички държавни органи, които се избират и чиито мандат може да бъде предсрочно прекратен.

Така напр. в чл. 97 са посочени ограничително хипотезите, при които Президентът и вицепрезидентът могат да подадат оставка или пълномощията им да бъдат предсрочно прекратени въпреки и извън тяхната воля.

Чл. 72 от Конституцията предвижда случаите на предсрочно прекратяване пълномощията на народните представители.

Прекратяване пълномощията на Министерския съвет са дадени в чл. 111 от Конституцията.

Чл. 129 ал. 2 от Конституцията урежда същия въпрос за съдебните органи, а чл. 148 - за членовете на Конституционния съд.

В нито един от текстовете на Конституцията не съдържа разпоредба, която да предвижда възможността председателя на Народното събрание да си подаде оставка, докато е народен представител, нито той да бъде предсрочно освободен с вота на народните представители.

Наивно би било да се смята, че това е случаен пропуск на Великото народно събрание, приело Конституцията. Очевидно е, че непредвиждането текст от нея, който да дава по принцип възможността за предсрочно оттегляне на председателя на НС от неговите функции или предсрочното им прекратяване от самото Народно събрание е било желано. То е и в хармония с по-голямата част от действащите конституции на цивилизованите народи.

Въпреки това Правилникът за организацията и дейността на народното събрание съдържа разпоредба - чл. 5 от същия, която урежда, както подаването на оставка на председателя на НС, така и условията и процедурата за неговото предсрочно освобождаване.

Трябва да се отбележи, че докато при подаване оставка на народен представител чл. 72 ал. 2 от Конституцията изисква подадената оставка да бъде приета - т.е. да се гласува от народните представители, за подадената оставка от председателя на НС чл. 5 ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на народното събрание е казано изрично, че пълномощията се прекратяват като оставката се приема "без да се обсъжда и гласува".

Несъответствието е повече от фразантно, а разрешението, което дава Правилника противоконституционно.

2. По ал. 1 т. 2. Разпоредбата дава възможност да се прекратят предсрочно пълномощията на председателя на НС по писмено искане на една трета от всички народни представители. Посочено е и основанието, на което може да се иска това. Както вече се изложи в предшествуващата точка на това наше искане Конституцията на Републиката не е предвидила възможността народните представители да искат предсрочното освобождаване на председателя на Народното събрание. От тук цялата разпоредба на чл. 5 ал. 1 т. 2 е в противоречие с Конституцията. След като в нея не се съдържа нито възможността за предсрочно освобождаване, нито условията, при които може да стане това, недопустимо и противоконституционно е Правилникът да създаде текстове, които по същество допълват Конституцията. Това по същество нарушава самата Конституция. Често повече. Там, където Конституцията е желала предсрочно прекратяване дейността на един орган, какъвто е "министерския съвет" чл. 89 ал. 3 е създавал разумното правило, когато Народното събрание отхвърли едно предложение за гласуване недоверие на МС, ново предложение да не може да бъде направено в следващите шест месеци. Тази разпоредба е повлияна от необходимостта за стабилност

в управлението на държавата, от каквато стабилност се нуждае в не по-малка степен и законодателния орган.

По всички така изложени съображения МОЛИМ Конституционният съд на основание чл. 149 ал.1 т.2 от Конституцията и чл.12 ал.1 т.2 от Закона за Конституционния съд да ОБЯВИТЕ КАТО ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННА разпоредбата на чл. 5 от Правилника за организацията и дейността на народното събрание и да разпоредите на основание чл.22 ал.2 от Закона за конституционния съд тя ДА НЕ СЕ ПРИЛАГА.

София, 22 септември 1992 г.

С уважение;

Народни представители от Парламентарната група на Съюза на демократичните сили:

1. Васил Михайлов,
2. Георги Тодиев,
3. Златка Русева,
4. Васил Тодев
5. Николай Слатински
6. Борис Александров
7. Овобода Стефанов
8. Руслан Семенов
9. Иванко Лаврушев
10. Свещана Захариева
11. Велюва Ганева
12. Младен Ташев
13. Младен Райков
14. Петер Тодоров
15. Руслан Самарджиев
16. Мамал Мадарска
17. Елена Еванди
18. Иван Гудинков
19. Др. Дордан Тодоров

49. Христо Марков

50. Владимир Динафеев

51. Георгий Ильич Улюсов